

9 Травня

Гончар Олесь Терентійович

Лунко асфальт лопоче,
Мов дощ об зелений лист.
Зненацька, як ласка дівоча,
Крізь вітру блакитний свист.

Ранок в дорозі догонить,
Сміється і плаче: стань,
Скидай фронтів погони,
Свідки твоїх скитань!

Спинися, живий і щасливий,
Спинися на повнім скаку.
Не раз біля теплої гриви
Ти ж мріяв про мить таку!

Коня, що парує в милі,
Звільни від тугих попруг,
Пусти у зелені хвилі,
Пусти на зелений луг!

З копит у холодних травах
Пилюку хай змиє роса.
Дивися, гаснуть заграви,
Дивися, блакить воскреса!

Дивися, як світ оживає
На наших очах отут,
Як кожне стебло посилає
Зелений тобі салют.

В мерзлій землі задубілій
Був ти зігріваний ким?
Цим ранком травнево-білим,
Який уявлявся таким.

Саме таким, як нині,
Єдиним у тисячі літ,
Коли ув одній хвилині
Втілювався цілий світ.

Коли, перерита металом,
Земля у безлічі ран
Ожила, підвелась, заграла,
Ніби живий орган.

1945

Постійна адреса: http://ukrlit.org/honchar_oles_terentiovych/9_travnia